

Bollmann (CD):

Når man kommer her som taler nr. 7 i rækken, kan det være svært at undgå at gentage noget af det, der er sagt, altså ting, man er enig i. Jeg skal forsøge at undgå det. Bl.a. havde SF's ordfører et indlæg, som i vid udstrækning svarede til det, jeg ville have sagt. Det er ikke hverdagskost, men sådan var det altså her.

Vi opfatter forslaget som initiativer på vej til ligestilling mellem de grupper, der er tale om her, og arbejdsmarkedet i øvrigt. Det vil jeg gerne sige.

Ministeren siger noget om medlemmer, der både er selvstændige og har lønarbejde, og siger, at man arbejder videre med de problemer. Jeg kunne godt tænke mig at spørge ministeren, hvordan det arbejde foregår, og hvilken tidshorisont han har for det.

Jeg har et lille forbehold. Det gælder karenperioden, en uge. Jeg vil gerne spørge ministeren, om det kun er noget, man laver af administrative grunde, eller hvad årsagen er. Hvis det er sådan, at det bliver lettere for nogle, må der altså være nogle andre, der bliver ramt. Jeg kunne godt tænke mig at høre, om man kan sige, hvad det er for nogle grupper, der her er tale om.

Ministeren siger også, at der ingen merudgifter er for staten. Det lyder jo fint. Indtil nu har vi i hvert fald ikke hørt, at der skulle være ændrede skøn i forbindelse med det her lovforslag.

Jeg synes, det var interessant at høre hr. Kaj Poulsen. Han sagde, at nu kom ministeren igen med et forslag, som vi skal behandle med lukkede øjne uden at vide, hvad det er, vi gennemfører. Jeg ved ikke, om hr. Kaj Poulsen tænker på det, han selv var med til at gennemføre før jul. Da sagde vi, at der nok kunne blive tvivl om, hvordan det ville virke. Og der gik kun 11 eller 12 dage, så var tvivlen lige så stor, som den var, inden lovforslaget blev vedtaget.

Med disse få bemærkninger skal jeg sige, at vi er meget positive over for lovforslaget, og vi håber, at vi får afklaret de små ting, der måtte være i forbindelse med det.

Glønborg (KRF):

Når en sag, man har arbejdet for længe, finder en løsning, bliver man glad. Derfor er jeg glad i dag, og jeg siger tak til arbejdsministeren og til alle, som har støttet det lovforslag, der her er fremsat.

Jeg har egentlig allermost lyst til at råbe hurra så højt, at det kan høres helt ud i de mange butikker, håndværksvirksomheder og landbrug, hvor man slider i det og får virksomheden til at overleve i kraft af god gammeldags flid og sparsommelighed. Det er en gruppe, som ikke har tid til at stå og hoppe herude på Slotspladsen for at protestere, men de sender os ofte et brev, som man kan forstå er skrevet i en sen aften, når dagens dont er omme. De argumenter, de har lagt frem, har gjort indtryk på nogle af os.

Jeg er da meget glad for at have haft denne betænkning liggende fremme på skrivebordet længe og har gået og håbet på, at den ville føre til et resultat, og det er altså det, der sker i dag.

Jeg er glad for at kunne mærke, at vi er mange, der tænker på disse mennesker i dag og vil være med til at give dem nogle rimelige vilkår. Så får man tage med, at der åbenbart er folk herinde, som har meget, meget svært ved at tænke i de baner, som de mennesker, jeg har omtalt her, tænker i.

Når hr. Kaj Poulsen taler om, at de selvstændige skal være på lige fod med lønmodtagerne, må jeg gøre opmærksom på, at der altid vil være en helt principiel forskel på de to gruppers situation: De selvstændige har ingen overenskomst, der sikrer dem, at deres arbejdsindsats giver en indtægt. Det, at der er fundamentalt forskellige grundvilkår for deres arbejdsindsats, behøver ikke at afskære os fra at give dem en lige rimelig behandling, og det er det, vi prøver at nå frem til ved det lovforslag, der ligger på bordet her, og som jeg håber at vi får vedtaget.

Når lønmodtagere har betalt deres bidrag til en a-kasse og har passet deres arbejde, øvet en arbejdsindsats, og der så sker et eller andet, der gør, at de må holde op i kortere eller længere tid, er der ingen lønmodtagere, der oplever, at de får nul kroner af deres a-kasse. Det er det, en selvstændig kan opleve med de hidtil gældende vilkår, og det må vi have lavet om.

Jeg glæder mig også til, at vi skulle kunne få en løsning på problemet for de ægtefæller, der begge har arbejdet f.eks. i deres butik og så oplever en omsætningsnedgang, som gør, at der nu ikke længere er arbejde til dem begge to, så at den ene af dem må forlade arbejdet og blive ledig. Der har der hidtil været en diskriminering af ægteskabet: Når de to er gift med hinan-